

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010992
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010992.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému M. W. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2014 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júla 2014, sp. zn. 6T/73/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júla 2014, sp. zn. 6T/73/2014, bol obžalovaný M. W. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

najmenej od apríla 2012 až do marca 2014 trýnil svoju matku poškodenú V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H., C. XXX/XX s ktorou žil v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v H. H., C. XXX/XX a to takým spôsobom, že ju fyzicky napádal, vyhrážal sa jej bitkou, ponižoval ju, vulgárne a oplzlo jej nadával, vykrikoval na ňu „aby zdochla“, čím u nej vyvolával stres a strach, taktiež jej bral peniaze z dôchodku, ktoré míňal pre svoju potrebu v dôsledku čoho nemala poškodená dosť finančných prostriedkov na stravu pre seba a na svoje potreby, na čo bola nútená chodiť pýtať jedlo a peniaze od susedov a známych, tiež bola obvineným nútená žobrať peniaze na alkohol a cigarety pre obvineného, vzhľadom na to, že sa jej obvinený vyhrážal a nadával jej, bola nútená odísť z domu z obavy o svoj život, čím poškodenej obvinený spôsoboval svojim konaním fyzické a psychické utrpenie, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie.

Za tento trestný čin bol obžalovaný M. W. odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr.zák. a za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. obžalovanému bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor okresnej prokuratúry podaným proti výrokom o uloženom treste v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení poukázal na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že predseda senátu uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, nakoľko súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní k svojej trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Zároveň zohľadnil skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený, priestupkovo nebol nikdy riešený a svojej trestnej činnosti sa dopustil

v stave zmenšenej prítetnosti v dôsledku požívania alkoholu a jeho pobyt na slobode by mohol byť z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, iba pokiaľ by naďalej užíval alkohol. S takýmto právnym názorom prvostupňového súdu, čo sa týka mimoriadneho zníženia trestu obžalovanému, nemožno podľa názoru prokurátora súhlasiť. Obžalovaný bol sice iba jedenkrát súdne trestaný, avšak aj v tomto prípade bola obeťou jeho matka. Okolnosti spáchania uvedeného žalovaného skutku a doba jeho trvania nasvedčujú tomu, že uložený trest je až mimoriadne mierny. Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na okolnosti spáchania skutku a dobu jeho trvania prokurátor vyslovil názor, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby nie je u obžalovaného zákonné a takto uložený trest nie je dostatočný, aby viedol k jeho náprave. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok rozsudku okresného súdu v časti uloženého trestu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň uložil protialkoholické liečenie ústavnou formou. Prokurátorka krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridrжала písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný sám i prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomnom vyjadrení uviedol, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a úprimne ho ľutuje. Zároveň uviedol, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, priestupkovo nebol riešený a svojej trestnej činnosti sa dopustil v stave zmenšenej prítetnosti. Má zdravotné problémy so srdcom, na jedno oko trpí slepotou a poberá aj čiastočný invalidný dôchodok. Preto žiada, aby krajský súd nevyhovel odvolaniu prokurátora a jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 12. augusta 2014, na verejnom zasadnutí dňa 11. septembra 2014 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na základe plnenia svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil poľahčujúcu okolnosť, a to že obžalovaný sa tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní k svojej trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Zároveň zohľadnil skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený, priestupkovo nebol nikdy riešený a svojej trestnej činnosti sa dopustil v stave zmenšenej prítetnosti v dôsledku požívania alkoholu a jeho pobyt na slobode by mohol byť z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, iba pokiaľ by naďalej zneužíval alkohol. Z uvedeného okresný súd ustálil, že príčinou páchania trestnej činnosti obžalovaným je predovšetkým nadmerné požívanie alkoholu v dôsledku závislosti od alkoholu a dospel k záveru, že v prípade, ak by obžalovaný nadmerne neužíval alkoholické nápoje, trestnej činnosti by sa nedopustil, pričom aj do budúcnosti možno predpokladať u obžalovaného páchanie trestnej činnosti iba v prípade zneužívania alkoholu. Pobyt obžalovaného na slobode je teda pre spoločnosť nebezpečný výlučne v prípade nadmerného požívania alkoholických nápojov zo strany obžalovaného. Preto dospel k záveru, podľa ktorého vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu páchatela a jeho pomery sú u obžalovaného splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nakoľko použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom vo výmere 7 rokov považuje za neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti s ohľadom na účel trestu, pričom takýto trest vyjadruje odsúdenia obžalovaného, ochrániť spoločnosť, zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky, aby viedol riadny život, za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že skutkové zistenia, na ktoré okresný súd poukázal v súvislosti s odôvodňovaním napadnutých výrokov (najmä závislosť obžalovaného od alkoholu,

spáchanie trestného činu v stave zmenšenej pričetnosti a nezávadný spôsob života obžalovaného mimo nadmerného požívania alkoholu), majú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Na základe preskúmania správnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa dôsledne zaoberal so všetkými okolnosťami prejednávaneho prípadu za účelom zabezpečenia dosiahnutia účelu trestnoprávnych sankcií v zmysle § 34 (Zásady ukladania trestov) a § 35 (Zásady ukladania ochranných opatrení) Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že tresty a ochranné opatrenia sú v dialektickom vzťahu, pričom ochranné opatrenia sú tiež prostriedkom na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelom.

Z odôvodnenia podaneho odvolania nevyplýva, že by prokurátor vytýkal nesprávnosť skutkových záverov okresného súdu pokiaľ ide o spáchanie trestného činu obžalovaným v stave zmenšenej pričetnosti, o závislosti obžalovaného na požívaní alkoholu a o tom, že obžalovaný páchal trestnú činnosť výlučne pod vplyvom alkoholu. Okresný súd na základe týchto skutkových zistení aj podľa názoru odvolacieho súdu správne vyvodil, že obžalovaný je pre spoločnosť potenciálne nebezpečný len v prípade zneužívania alkoholu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval správne a v súlade s ustanovením § 35 ods. 1, 5, 6 Tr. zák., ak zvažoval možnosť dosiahnutia ochrany spoločnosti aj za použitia uloženia trestnoprávnej sankcie obžalovanému, akou je uloženie ochranného opatrenia, v danom prípade ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

Správnosti postupu okresného súdu nie je možné vytknúť ani úvahu o možnom uložení trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom za trestný čin, zo spáchania ktorého bol uznaný vinným. K takémuto postupu na základe skutočnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti a zistenej závislosti obžalovaného na alkohole, okresný súd priamo oprávňovalo ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktoré je špeciálnym ustanovením k § 39 ods. 1 Tr. zák. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v takomto prípade uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ustanovenej Trestným zákonom, ak dospeje k záveru, že vzhľadom na zdravotný stav páchatela by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestnom kratšieho trvania, pričom v tomto prípade súd nie je dokonca viazaný ani obmedzeniami výšky trestu uloženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa ustanovenia § 39 ods. 3 Tr. zák.

S poukazom na to, že odvolací súd dospel k záveru o správnosti vyššie uvedených skutkových záverov okresného súdu, majúcich oporu vo vykonaných dôkazoch, stotožnil sa aj so záverom okresného súdu, podľa ktorého okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov (dlhodobý trest) za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, predpoklad trvania ktorého je v zmysle § 35 ods. 6 Tr. zákona dovtedy, kým sa nesplní jeho účel, je spôsobilým prostriedkom na dosiahnutie ochrany spoločnosti v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona. Okresnému súdu je na základe uvedeného možné vytknúť len to, že v prejednanom prípade pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby aplikoval všeobecné ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, hoci s poukazom na vyššie uvedené boli primárne splnené zákonné podmienky na aplikáciu špeciálneho ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, ktoré pochybenie však nemalo žiadny vplyv na správnosť, teda primeranosť výšky uloženého trestu odňatia slobody. Preto odvolací súd nedospel k záveru o existencii odvolaním prokurátora uplatneného dôvodu odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že okresným súdom mal byť obžalovanému v prejednanom prípade uložený neprimerane nízky trest odňatia slobody.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zisti, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.